

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Uzp 5/10
11.03.2011. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Snežane Andrejević i Stojana Jokića, članova veća, sa savetnikom Gordanom Bogdanović, kao zapisničarem, odlučujući po zahtevu A.t-k. k, Preduzeća za ... d.o.o. B - TV A, B, za preispitivanje sudske odluke - presude Upravnog suda 8 U 10928/10 (2009) od 18.02.2010. godine, u predmetu oduzimanja dozvole za emitovanje TV programa, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 11.03.2011. godine, doneo je

P R E S U D U

Zahtev SE UVAŽAVA, UKIDA presuda Upravnog suda 8 U 10928/10 (2009) od 18.02.2010. godine i predmet vraća Upravnom sudu na ponovno odlučivanje. O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom odbijena je tužba tužioca A.t-k. k, Preduzeća za ... d.o.o. B - TV A, protiv rešenja Saveta Republičke radiodifuzne agencije broj 2709/9 od 03.06.2009. godine, kojim je odbijen njegov prigovor podnet protiv rešenja Saveta Republičke radiodifuzne agencije broj 1661/09 od 03.04.2009. godine. Navedenim rešenjem od 03.04.2009. godine u stavu 1 dispozitiva je obavezan podnosilac ovog zahteva da izmiri dospele obaveze prema Republičkoj radiodifuznoj agenciji nastale po osnovu neplaćene naknade za dobijeno pravo za emitovanje TV programa za region Grada Beograda, koje na dan 05.02.2009. godine iznose 20.469.061,15 dinara, kao i obaveze po osnovu redovnih mesečnih naknada koje dospevaju posle 05.02.2009. godine, a najkasnije do 27.04.2009. godine ili da do 27.04.2009. godine dostavi bankarsku garanciju na navedeni iznos naplativu na dan 27.06.2009. godine. U stavu 2 dispozitiva istog rešenja je određeno da ukoliko podnosilac zahteva ne postupi po stavu 1, istom se oduzima dozvola Republičke radiodifuzne agencije za emitovanje TV programa za region Grada Beograda broj 12/2006 od 20.11.2006. godine sa danom 28.04.2009. godine, a pre isteka vremena na koje je izdata i nalaže mu se da od dana prestanka važenja dozvole 28.04.2009. godine obustavi emitovanje TV programa na regionu Grada Beograda, pod pretnjom prinudnog izvršenja. U zahtevu za preispitivanje pobijane presude, podnetom na osnovu člana 49. stav 2. tačka 3. i stav 3. Zakona o upravnim sporovima, podnosilac ističe da je i prigovorom protiv prvostepenog rešenja i tužbom u upravnom sporu protiv drugostepenog rešenja oba rešenja pobijao zbog povreda pravila postupka i povrede zakona, ali Upravni sud u pobijanoj presudi nije ocenio ni jedan od tužbenih navoda. Navodi tužbe se odnose na sledeće: u stavu 1 dispozitiva prvostepenog rešenja rešeno je u stvari za koju je upravni organ apsolutno stvarno nenadležan i pitanje nadležnosti je postavljeno u upravnom sporu, ali nije rešeno; dispozitiv prvostepenog rešenja je nejasan i neodređen i prvostepeno rešenje je doneto na osnovu propisa koji ne proizvode pravno dejstvo; Savet RRA nije nadležan za sprovođenje upravnog postupka i donošenje odluka u spornom obligacionom odnosu; na dan donošenja prvostepenog rešenja nije nastupio razlog predviđen odredbom člana 61. tačka 9. Zakona o radiodifuziji za donošenje odluke o oduzimanju dozvole, a Upravni sud nije dao razloge zbog kojih nalazi da je uslov nastupio dana 28.04.2009. godine, kada ni prvostepenom ni drugostepenom odlukom upravnog organa ta činjenica nije utvrđena; po članu 62. stav 8. Zakona o radiodifuziji emiter je dužan da izvrši konačnu odluku Saveta o oduzimanju dozvole, a na dan 28.04.2009. godine odluka Saveta nije bila konačna, jer je postala konačna dana 17.07.2009. godine kada je punomoćnik stranke primio odluku po prigovoru, koji odlaže izvršenje rešenja. RRA nikada nije donela propis iz člana 66. stav 7. Zakona o radiodifuziji, pa ni Odluka o visini naknade za emitovanje radio i TV programa, ni pojedinačna rešenja doneta na osnovu te Odluke ne proizvode pravna dejstva, jer nisu doneta na zakonom predviđen način i u zakonom propisanom postupku. Sa navedenih razloga, detaljno obrazloženih u zahtevu, predlaže da Vrhovni kasacioni sud uvaži zahtev i ukine ili preinači pobijanu presudu tako što će uvažiti tužbu i poništiti osporeno rešenje.

Postupajući po podnetom zahtevu i ispitujući pobijanu presudu u granicama zahteva, u smislu člana 54. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. glasnik RS" broj 111/09), Vrhovni kasacioni sud je našao da je zahtev dozvoljen i osnovan. Iz spisa predmeta proizlazi da je i prvostepeno i drugostepeno rešenje doneo isti organ - Savet Republičke radiodifuzne agencije, a na osnovu, između ostalih propisa, članova 61. stav 1. tačka 9. i 62. Zakona o radiodifuziji ("Sl. glasnik RS" br. 42/02... 41/09). Članom 62. stav 5. navedenog Zakona je propisano da emiter kome je oduzeta dozvola za emitovanje programa ima pravo da, u roku od 8 dana od dana dostavljanja odluke Saveta, Savetu podnese prigovor, a stavom 6. istog člana zakona je propisano da prigovor odlaže izvršenje odluke. To znači da je Zakonom o radiodifuziji predviđena nadležnost istog organa za odlučivanje po prigovoru. Članom 216. Zakona o opštem upravnom postupku je propisano da se za rešavanje u drugom stepenu ne može

utvrđivati nadležnost u okviru organa koji je u upravnoj stvari resavao u prvom stepenu. Stoga, Vrhovni kasacioni sud nalazi da rešavanje Saveta Republičke radiodifuzne agencije po prigovoru podnetom na osnovu člana 62. stav 5. Zakona o radiodifuziji predstavlja jednostepeno odlučivanje, jer je o prigovoru odlučivao isti organ koji je doneo i prvostepeno rešenje, a ne neki drugi neposredno viši organ. Prema tome, prigovor se ne može smatrati žalbom, kao devolutivnim pravnim sredstvom u upravnom postupku, pa ni odluka po prigovoru drugostepenim upravnim aktom bez obzira što se Savet u uvodu osporenog rešenja poziva na odredbu ZUP-a koja se odnosi na postupak po žalbi. Članom 49. stav 1. Zakona o upravnim sporovima je propisano da protiv pravnosnažne odluke Upravnog suda stranke i nadležni javni tužilac mogu da podnesu Vrhovnom kasacionom sudu zahtev za preispitivanje sudske odluke. Članom 49. stav 2. tačka 3. istog Zakona je propisano da zahtev može da se podnese u stvarima u kojima je u upravnom postupku bila isključena žalba. Sa tih razloga, dozvoljen je zahtev za preispitivanje sudske odluke, podnet na osnovu člana 49. stav 2. tačka 3. Zakona o upravnim sporovima, protiv pravnosnažne odluke Upravnog suda donete u upravnom sporu o oceni zakonitosti odluke Saveta RRA po prigovoru.

Prema obrazloženju pobijane presude, pravilno je zaključio tuženi organ da su se stekli zakonom propisani uslovi za prestanak važenja dozvole pre isteka vremena na koje je izdata, jer tužilac ni posle opomene broj 606/09 od 17.02.2009. godine nije izmirio obavezu po osnovu naknade u iznosu od 20.469.061,15 dinara. Po oceni Upravnog suda, osporeno rešenje je doneto u postupku u kome nije bilo povrede pravila postupka, na osnovu potpuno utvrđenog činjeničnog stanja i uz pravilnu primenu materijalnog prava.

Međutim, prema nalaženju Vrhovnog kasacionog suda, osnovano se navodima zahteva ukazuje da Upravni sud u pobijanoj presudi nije ocenio nijedan navod tužbe, čime je povredio pravo podnosioca ovog zahteva na obrazloženu sudsku odluku, kao element prava na pravično suđenje zajemčeno članom 32. stav 1. Ustava Republike Srbije. Saglasno navedenoj odredbi člana 32. stav 1. Ustava Republike Srbije postoji obaveza sudova i drugih državnih organa i organizacija kojima su poverena javna ovlašćenja da, između ostalog, obrazlože svoje odluke. Sudovi imaju diskrecionu ocenu u vezi s tim koje će argumente i dokaze prihvatiti u određenom predmetu, ali istovremeno imaju i obavezu da obrazlože svoju odluku i navedu jasne i razumljive razloge na kojima su tu odluku zasnovali, a u pobijanoj presudi se samo navodi da u postupku nisu učinjene bitne povrede postupka i da je na pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje pravilno primenjeno materijalno pravo.

Podnosilac zahteva je u podnetoj tužbi, što ponavlja i u zahtevu, detaljno ukazao na povrede pravila postupka i povrede zakona u odnosu na odlučne činjenice koje su od značaja za donošenje pravilne i zakonite odluke u ovom upravno-sudskom postupku, koje je Upravni sud morao da oceni u smislu člana 41. stav 1. Zakona o upravnim sporovima. To su, pored ostalog, navodi o apsolutnoj nenadležnosti organa, o nejasnom i neodređenom dispozitivu rešenja, o primeni člana 61. tačka 9. i člana 62. tačka 8. Zakona o radiodifuziji i utvrđenom činjeničnom stanju na dan donošenja osporenog rešenja od koga zavisi i primena svih materijalno pravnih odredaba, a u vezi sa okolnostima kada je odluka Saveta postala pravnosnažna. Time što je propustio da oceni navode tužbe Upravni sud je podnosiocu ovog zahteva uskratio pravo na obrazloženu sudsku odluku, pa je Vrhovni kasacioni sud na osnovu odredbe člana 55. stav 3. Zakona o upravnim sporovima odlučio kao u dispozitivu i predmet vratio Upravnom sudu koji je dužan da raspravi pitanja na koja mu je ukazano ovom presudom.

PRESUĐENO U VRHOVNOM KASACIONOM SUDU

Zapisničar,

Gordana Bogdanović,s.r.

Predsednik veća - sudija

Snežana Živković,s.r.